

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **TV CZ s.r.o.**, se sídlem Kaprova 42/14, Praha 1, zast. Mgr. Davidem Novákem, advokátem se sídlem Vyšehradská 320/49, Praha 2, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 3. 2015, č. j. RRTV/1465/2015-RUD, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2015, č. j. 3 A 45/2015 – 45,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím jí byla uložena pokuta ve výši 300 000 Kč za porušení § 48 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Součástí podané kasační stížnosti byl i návrh na přiznání jejího odkladného účinku. Stěžovatelka návrh odůvodnila tím, že z důvodů technických problémů a překážek přerušila vysílání. Úhrada částky ve výši 300 000 Kč představuje nenahraditelnou újmu. Tato částka je pro ni jakožto malou televizi v době, kdy nevysílá, zcela likvidační. Přiznání odkladného účinku by se nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřila přípisem ze dne 24. 7. 2015, ve kterém uvedla, že neshledává pro přiznání odkladného účinku žádné zákonné důvody. Stěžovatelka předložila pouze velice obecný argument, že úhrada pokuty by vedla k její úplné likvidaci. Toto tvrzení nijak nedoložila (například předložením účetních rozvah) a omezila se pouze na strohé konstatování. Prázdny je rovněž argument, že by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že by nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Opět se jedná o obecné, strohé a nepodložené tvrzení. Na tomto svém stanovisku žalovaná setrvala i ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 27. 7. 2015.

[4] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním

odkladného účinku môže vzniknúť iným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s dôležitým verejným zájmom.

[5] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož systace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo) vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatelka v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro ni byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatelku tíží též důkazní břemeno k návrhu uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovatelce vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložila.

[6] Uvedená kritéria pro přiznání odkladného účinku posuzovaný návrh nespĺňuje. Stěžovatelka sice uvádí, že úhrada pokuty ve výši 300 000 Kč by pro ni jakožto malou a nyní nevysílající televizi byla likvidační. Žádným způsobem však uvedená konstatování nedokládá, a to například předložením účetních výkazů, ze kterých by soud mohl ověřit její finanční situaci. Tvrzení o likvidačním charakteru výše pokuty vzhledem k stěžovatelčině momentální situaci tak zůstává pouze v rovině ničím nepodložených tvrzení. Je proto nutné uzavřít, že stěžovatelka důkazní břemeno ohledně svých tvrzení neunesla.

[7] Zdejší soud v této souvislosti také poznamenává, že stěžovatelka již ve své žalobě uváděla, že výše pokuty je nepřiměřená a likvidační a v této souvislosti žádala soud o moderaci výše uložené sankce. Městský soud ji v napadeném rozsudku mimo jiné upozornil (sice v jiné souvislosti než je přiznání odkladného účinku), že tvrzení o likvidačním charakteru blíže nerozvedla, potažmo ani nepodpořila důkazními prostředky. Je tak poměrně překvapivé, že obdobná tvrzení obsažená v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ponechala opět jakkoliv nepodložená, a to aniž by se například v kasační stížnosti vymezila vůči uvedené argumentaci městského soudu. Zároveň je vhodné připomenout, že stěžovatelka v řízení před městským soudem nežádala o přiznání odkladného účinku žaloby a činí tak teprve nyní ve vztahu k podané kasační stížnosti.

[8] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že stěžovatelka neprokázala existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu